

EXPUNERE DE MOTIVE

Televiziunea Română și într-o măsură mai redusă, Societatea Română de Radiodifuziune s-au confruntat permanent după 1990 cu o criză de credibilitate cauzată de mecanismul eminamente politic de desemnare a consiliilor de administrație, a președinților-directori generali și, ulterior, prin suspiciunea permanentă de orientare a anumitor programe, îndeosebi cele de știri sau de opinie, către zone de interes ale factorilor de putere. Aproape invariabil, la conducerea celor două instituții s-au regăsit persoane a căror preferință pentru anumite zone politice era cunoscută dinainte; ulterior, în interiorul instituțiilor, numirile în funcțiile de conducere s-au făcut pentru realizarea unei „coerențe” cu conducerea instituțiilor. În consecință, invariabil, opoziția politică a acuzat puterea de faptul că abuzează de controlul asupra televiziunii și radioului public și conducerea celor două instituții de faptul că duc politici de comunicare favorabile puterii.

Cea de-a doua criză prin care a trecut Societatea Română de Televiziune și într-o măsură mai redusă Societatea Română de Radiodifuziune a fost o criză de management, cu sursa în aceeași numire politică a consiliilor de administrație și a președinților-director general. Numirile în consiliile de administrație nu au avut în vedere criteriile profesionale ci politice, pe fondul faptului că Legea 41/1994 nu prevede niciun fel de condiționalități de ordin profesional pentru membrii consiliilor de administrație. În aceste condiții, deseori au fost nominalizate de către partide persoane fără cea mai mică legătură cu activitatea de televiziune, cu atât mai puțin cu managementul de televiziune. De foarte puține ori persoanele nominalizate erau profesioniști de televiziune, de multe ori erau membri ai mediului artistic cu o anumită experiență de televiziune, de multe ori jurnaliști de presă scrisă și de foarte multe ori simpli membri ai anturajelor politice ale partidelor. Aceste numiri

politice erau de fapt o probă clară pentru faptul că nu se urmărește bunul mers al activității instituțiilor ci controlul acestora prin persoane înregistrate.

Atât criza de credibilitate cât și criza de natură economică sunt o consecință a numirilor politice a conducerii celor două instituții, a lipsei criteriilor profesionale din Legea 41/1994 și a comasării funcțiilor de președinte al consiliului de administrație și de director general.

Situația financiară în care se află acum TVR, care a ajuns o instituție de stat cu pierderi suportate din banii cetățenilor, nu mai poate continua. Nu pot fi acceptate nici propunerile făcute de actualul Consiliu de Administrație în Raportul de activitate pe anul 2010, respectiv creșterea nivelului taxei radio-tv, reglementarea taxei ca fiind obligatorie, indiferent de posesia sau nu a aparatului radio sau tv sau reducerea contribuției de 15% datorată Centrului Național al Cinematografiei. Situația financiară a TVR este o consecință a managementului neprofesionist al acestei instituții și nu o consecință a subfinanțării; subfinanțarea a apărut în momentul în care finanțarea nu a mai putut acoperi pierderile.

Așadar, prezenta inițiativă legislativă propune abordarea problemelor SRRTV prin două măsuri principale. Prima este profesionalizarea consiliilor de administrație prin introducerea condiției unei experiențe de televiziune de cel puțin cinci ani pentru persoanele nominalizate, cu păstrarea actualului sistem de desemnare a acestor persoane, conform art. 19 din Legea 41/1994. Profesionalizarea consiliilor de administrație este în continuare completată cu a doua propunere, respectiv separarea funcției de Director General de cea de Președinte al consiliului de administrație și preluarea atribuțiilor directorului general de către un management privat, în condițiile unei licitații internaționale.

MIREL TALOS

Deputat PNL

